

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Rozwoju

2005/0167(COD)

22.6.2007

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie wspólnych norm i procedur dla państw członkowskich dotyczących
powrotu nielegalnych imigrantów z państw trzecich
(COM(2005)0391 – C6-0266/2005 – 2005/0167(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Marie-Arlette Carlotti

PA_Legam

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

W dyrektywie, której dotyczy niniejsze sprawozdanie, Komisja proponuje stopniowe wprowadzanie wspólnej polityki w sprawie powrotów nielegalnych imigrantów z państw trzecich. Unia Europejska musi skutecznie przyczynić się do tworzenia polityki wyważonej i sprawiedliwej polityki w sprawie powrotów imigrantów, ponieważ istnieje potrzeba istnienia wspólnych standardów, zapewniających nielegalnym imigrantom z państw trzecich godny i bezpieczny powrót. W związku z tym stopniowo harmonizowana polityka powrotów musi opierać się na jasnych, przejrzystych i sprawiedliwych regułach, zgodnych z podstawowymi wolnościami danych osób i z prawami człowieka. Zasady te uznaje także Komisja. Jednakże niektóre postanowienia proponowanej dyrektywy nie wydają się być zgodne z zasadą proporcjonalności i przestrzegania praw człowieka.

Ponadto, polityce powrotów powinny towarzyszyć środki umożliwiające migrantom uzyskanie prawa do pobytu. Zwalczanie nielegalnej imigracji należy koniecznie uzupełnić otwarciem możliwości imigracji legalnej. Ponadto należy zidentyfikować pozytywną rolę migrantów w państwie przyjmującym i zwrócić na nią uwagę. Lecz przede wszystkim należy przestrzegać praw migrantów, jako że swoboda do przemieszczania się stanowi prawo podstawowe. Spośród praw migrantów należy uwzględnić i propagować uczestniczenie w życiu społeczeństwa przyjmującego i faktyczną możliwość integracji.

Konieczne jest także uznanie i propagowanie znaczenia migrantów w rozwoju i w zmniejszaniu obszarów biedy. Z tego względu należy uwzględnić zjawisko migracji w krajowych i międzynarodowych strategiach zmniejszania obszarów biedy w celu osiągnięcia milenijnych celów rozwoju. Oznacza to zmierzenie się z przyczynami leżącymi u podstaw migracji, zgodnie z zasadą solidarności i ścisłej współpracy z państwami trzecimi i organizacjami regionalnymi. Pomoc krajom rozwijającym się nie powinna być powiązana z przestrzeganiem klauzul o readmisji ani ze skutecznością zarządzania przepływami migracyjnymi. Odpowiedzialności za migrację nie mogą ponosić tylko państwa pochodzenia i tranzytu, szczególnie w przypadku państw rozwijających się.

Unia Europejska powinna przyjąć wspólną odpowiednią postawę wobec migracji obejmującą środki towarzyszące i środki integracji migrantów. Konkretniej, w zakresie powrotów, nie wolno zaniedbywać skutków psychologicznych migracji i wydalenia.

W celu zapewnienia, że powrót odbywa się w godnych warunkach, należy w szczególności:

- nadać priorytet powrotom dobrowolnym, dając migrantom rozsądny czas na zaplanowanie odpowiedniego powrotu, co oznacza przyznanie pewnych gwarancji na ten czas, i unikać deportacji;
- udzielać osobom pochodzącym z państw trzecich precyzyjnych, przejrzystych, aktualnych i dostępnych informacji;
- ustanowić skuteczne gwarancje proceduralne, które umożliwiłyby migrantom przedstawienie swojej sytuacji osobistej, a urzędowi stwarzałyby możliwość rozpatrywania każdego przypadku indywidualnie; należy odpowiednio przeszkolić urzędników i sędziów;

- stosować zatrzymanie jako rozwiązaniem ostateczne i dbać o to, aby okres zatrzymania był jak najkrótszy, a zatrzymanie obiektywnie uzasadnione i podlegające kontroli sądowej; zapewnić godne warunki zatrzymania i przestrzeganie praw migrantów;
- sprzyjać integracji migrantów w krajach pochodzenia i wspierać ich plany dotyczące powrotu;
- oceniać wpływ europejskiej polityki powrotów na kraje rozwijające się.

Unia Europejska powinna dysponować polityką powrotów opartą na zasadzie solidarności i podziału odpowiedzialności z państwami rozwijającymi się. Należy być świadomym skutków, jakie polityka ta wywiera na państwa rozwijające się, oraz ryzyka, jakie niosą ze sobą wydalenia. Konieczne jest przyjęcie spójnej i horyzontalnej polityki migracyjnej, uwzględniającej aspekty rozwojowe we wszystkich obszarach działania. Należy także zadbać o to, aby powroty migrantów do krajów pochodzenia odbywały się w ramach spójnego programu powrotu, co pozwoli migrantom na ponowną integrację w kraju pochodzenia i na uczestnictwo w życiu społeczeństwa.

POPRAWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Tekst proponowany przez Komisję ¹	Poprawki Parlamentu
Poprawka 1 Tytuł	
Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych norm i procedur dla Państw Członkowskich dotyczących powrotu nielegalnych imigrantów z państw trzecich	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych norm i procedur dla Państw Członkowskich dotyczących powrotu imigrantów o nieuregulowanym statusie pochodzących z państw trzecich
	<i>Jeżeli poprawka zostanie przyjęta, będzie ona mieć zastosowanie do całości tekstu i do wszystkich wersji językowych, które stosują określenie „nielegalny” lub określenie równoważne.</i>

¹ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka zmierza do zastąpienia słowa „nielegalny” w całej dyrektywie przez określenie „o nieuregulowanym statusie”.

Poprawka 2 Odniesienie 1 a (nowe)

- uwzględniając wytyczne Rady Europy w sprawie powrotów przymusowych (COM(2005)0040),

Poprawka 3 Punkt 4 preambuły

(4) Państwa Członkowskie powinny zapewnić sprawiedliwą i przejrzystą procedurę stosowaną w przypadku zakończenia nielegalnego pobytu.

(4) Państwa członkowskie powinny zapewnić sprawiedliwą i przejrzystą procedurę stosowaną w przypadku zakończenia nielegalnego pobytu; **jednakże należy najpierw jako zadanie pilne podjąć działania u źródła w celu zapobiegania sytuacjom, w których wjazd staje się nielegalny (w obliczu braku legalnych możliwości wjazdu).**

Uzasadnienie

Legalizacja pobytu jest jedynie środkiem ad hoc podejmowanym w odpowiedzi na sytuacje wyjątkowe jako część krajowej polityki imigracyjnej. Nie jest to długofalowe rozwiązanie szerszego problemu, jakim jest polityka migracyjna widziana z perspektywy europejskiej. Dodany fragment wynika z potrzeby jaśniejszego określenia obecnego rzeczywistego podejścia do imigracji.

Poprawka 4 Punkt 5 preambuły

(5) Zasadniczo obowiązywać powinna zharmonizowana dwuetapowa procedura obejmująca w pierwszym etapie decyzję o powrocie imigranta, zaś w następnym etapie – jeśli zajdzie taka konieczność – wydanie nakazu deportacji. Jednakże w celu uniknięcia ewentualnych opóźnień proceduralnych Państwa Członkowskie

(5) Zasadniczo obowiązywać powinna zharmonizowana dwuetapowa procedura obejmująca w pierwszym etapie decyzję o powrocie imigranta, zaś w następnym etapie – jeśli zajdzie taka konieczność – wydanie nakazu deportacji. Jednakże w celu uniknięcia ewentualnych opóźnień proceduralnych państwa członkowskie

powinny mieć możliwość wydania zarówno decyzji o powrocie, jak i nakazu deportacji **w ramach jednego aktu prawnego bądź decyzji.**

powinny mieć możliwość wydania zarówno decyzji o powrocie, jak i nakazu deportacji **łącznie, lecz w osobnych aktach prawnych lub decyzjach, przy czym wykonanie aktu prawnego lub nakazu deportacji powinno być uzależnione od spełnienia warunku, jakim jest upłynięcie terminu dobrowolnego powrotu.**

Uzasadnienie

Nawet jeżeli ze względów praktycznych jest zrozumiałe, że akt prawny czy nakaz deportacji są wydawane w tym samym czasie, co akt prawny czy decyzja w sprawie powrotu, to niezbędne jest podkreślenie różnicy między deportacją i powrotem oraz wyjątkowego charakteru deportacji wobec powrotu dobrowolnego. Wygodnym i łatwym do stosowania sposobem wykazania tej różnicy jest wydanie dwóch aktów prawnych lub decyzji, przynajmniej z formalnego punktu widzenia, przy czym wykonanie jednej z tych decyzji jest uzależnione od spełnienia warunku, jakim jest upłynięcie terminu dobrowolnego powrotu.

Poprawka 5 Punkt 6 preambuły

(6) Opcją preferowaną powinien być powrót dobrowolny, nie zaś powrót przymusowy, ***o ile nie ma przesłanek do założenia, że mogłoby to zakłócić przeprowadzenie procedury powrotu,*** przy czym należy określić termin dobrowolnego wyjazdu.

(6) Opcją preferowaną powinien być powrót dobrowolny, nie zaś powrót przymusowy, przy czym należy określić termin dobrowolnego wyjazdu.

Uzasadnienie

Skreślona część punktu preambuły jest bardzo niejasna, a ważne jest podkreślenie, że powrót dobrowolny ma charakter priorytetowy.

Poprawka 6 Punkt 10 preambuły

(10) Należy zwiększyć skuteczność krajowych środków powrotu imigrantów poprzez nadanie im wymiaru ***europejskiego i ustanowienie zakazu ponownego wjazdu obowiązującego w odniesieniu do ponownego wjazdu na terytorium wszystkich Państw Członkowskich.***

(10) Należy zwiększyć skuteczność krajowych środków powrotu imigrantów poprzez nadanie im wymiaru europejskiego.

Okres obowiązywania zakazu ponownego

W przypadkach poważnego zagrożenia dla

wjazdu powinien być określany przy należyтым uwzględnieniu wszystkich znaczących dla poszczególnych przypadków okoliczności i w normalnym przypadku nie powinien przekraczać 5 lat. W przypadkach poważnego zagrożenia dla porządku publicznego bądź bezpieczeństwa wewnętrznego **Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość wydania zakazu ponownego wjazdu na dłuższy okres.**

porządku publicznego bądź bezpieczeństwa wewnętrznego *państwa członkowskie mogą wydać zakaz* ponownego wjazdu.

Uzasadnienie

Decyzja w sprawie powrotu i dodatkowa decyzja o deportacji stanowią wystarczającą sankcję za nielegalny pobyt obywateli państw trzecich. Z wyjątkiem szczególnych przypadków, dodatkowy zakaz ponownego wjazdu wydaje się być środkiem nieproporcjonalnym.

Poprawka 7 Punkt 11 preambuły

(11) Stosowanie środka polegającego na tymczasowym zatrzymaniu powinno zostać ograniczone i powiązane z zasadą proporcjonalności. Stosowanie środka polegającego na tymczasowym zatrzymaniu powinno być ograniczone jedynie do przypadków, w których istnieje konieczność zapobieżenia ucieczce lub gdy użycie mniej drastycznych środków przymusu nie byłoby wystarczające.

(11) Stosowanie środka polegającego na tymczasowym zatrzymaniu powinno zostać ograniczone i powiązane z zasadą proporcjonalności. Stosowanie środka polegającego na tymczasowym zatrzymaniu powinno być ograniczone jedynie do przypadków, w których istnieje ***pilna*** konieczność zapobieżenia ucieczce lub gdy użycie mniej drastycznych środków przymusu nie byłoby wystarczające.

Poprawka 8 Punkt 15 preambuły

(15) Państwa Członkowskie powinny dysponować szybkim dostępem do informacji dotyczących decyzji o powrocie, nakazów deportacji i zakazów ponownego wjazdu wydanych przez inne Państwa Członkowskie. Taka wymiana informacji powinna odbywać się zgodnie z [decyzją/rozporządzeniem ... w sprawie utworzenia, działania i wykorzystania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej

(15) Państwa członkowskie powinny dysponować szybkim dostępem do informacji dotyczących decyzji o powrocie, nakazów deportacji i zakazów ponownego wjazdu wydanych przez inne państwa członkowskie. Taka wymiana informacji, ***w oparciu o ściśle przestrzeganie prawa do prywatności i ochronę danych osobowych***, powinna odbywać się zgodnie z [decyzją/rozporządzeniem ... w sprawie utworzenia, działania i wykorzystania

generacji (SIS II)].

Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)]. ***Dostęp do tych informacji i ich wykorzystanie powinny odbywać się za zgodą organów sądowych i być ograniczone do celów niniejszej dyrektywy.***

Poprawka 9
Punkt 17 preambuły

(17) Państwa Członkowskie powinny nadać moc prawną przepisom niniejszej dyrektywy bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, opinie polityczne lub wszelkie inne opinie, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

(17) Państwa członkowskie powinny nadać moc prawną przepisom niniejszej dyrektywy bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, opinie polityczne lub wszelkie inne opinie, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, ***przy pełnym przestrzeganiu konwencji międzynarodowych i unikaniu niehumanitarnego i poniżającego traktowania oraz uwzględniając cechy i potrzeby każdej osoby.***

Uzasadnienie

Należy nadać większą jasność przepisom dyrektywy dotyczącym ochrony praw człowieka.

Poprawka 10
Punkt 18 preambuły

(18) Zgodnie z podpisaną przy ONZ w 1989 r. Konwencją o Prawach Dziecka „najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka” powinno być sprawą nadrzędną w działaniach Państw Członkowskich zmierzających do wdrożenia niniejszej dyrektywy. Zgodnie z Europejską Konwencją Praw Człowieka poszanowanie życia rodzinnego powinno być sprawą nadrzędną w działaniach Państw Członkowskich zmierzających do wdrożenia niniejszej dyrektywy.

(18) Zgodnie z podpisaną przy ONZ w 1989 r. Konwencją o Prawach Dziecka „najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka” powinno być sprawą nadrzędną w działaniach państw członkowskich zmierzających do wdrożenia niniejszej dyrektywy. ***Tak więc nieletni w Unii Europejskiej lub w miejscach finansowanych przez Unię lub państwo członkowskie nie mogą być umieszczani w ośrodkach przetrzymywania lub w warunkach, w których ich wolność jest ograniczona.*** Zgodnie z Europejską

Konwencją Praw Człowieka poszanowanie życia rodzinnego powinno być sprawą nadrzędną w działaniach państw członkowskich zmierzających do wdrożenia niniejszej dyrektywy.

Poprawka 11
Punkt 19 preambuły

(19) Stosowanie niniejszej dyrektywy pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z Konwencji Genewskiej z dnia 28 lipca 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców, zmienionej Protokołem Nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r.

(19) Stosowanie niniejszej dyrektywy pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z Konwencji Genewskiej z dnia 28 lipca 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców, zmienionej Protokołem Nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r.
Podobnie każda forma przymusowego zatrzymania uchodźców, obywateli państw trzecich objętych ochroną humanitarną i osób ubiegających się o azyl jest zakazana.

Uzasadnienie

Zgodnie z obecnymi przepisami międzynarodowymi, należy określić jak powyżej.

Poprawka 12
Punkt 20 a preambuły (nowy)

(20 a) Niniejsza dyrektywa zmierza do określenia polityki powrotów obywateli państw trzecich o nieuregulowanym statusie pobytu, opartej na zasadzie solidarności i podziału obowiązków z państwem pochodzenia.

Poprawka 13
Artykuł 2 ustęp 1

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie na terytorium Państwa Członkowskiego, tj. takich, którzy:

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie na terytorium państwa członkowskiego, którzy nie spełniają warunków wjazdu określonych w art. 5 Konwencji Wykonawczej do Układu z

Schengen.

a) nie spełniają lub przestali spełniać warunki wjazdu określone w art. 5 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen lub

b) z innych przyczyn przebywają nielegalnie na terytorium Państwa Członkowskiego.

Uzasadnienie

W obliczu wprowadzania wspólnych norm w związku z polityką powrotów, należy wprowadzić osobne postanowienia dotyczące osób po raz pierwszy wkraczających na terytorium UE i osób, którym państwo członkowskie przyznało w przeszłości pozwolenie na pobyt lub jedną z form ochrony humanitarnej. W tym celu należy uchwalić osobną dyrektywę dla obywateli państw trzecich, którzy otrzymali kiedyś pozwolenie na pobyt lub otrzymali jedną z form ochrony humanitarnej.

Poprawka 14
Artykuł 2 ustęp 2

2. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o tym, że niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich, którym odmówiono wstępu do strefy tranzytowej Państwa Członkowskiego. Jednakże Państwa Członkowskie gwarantują znajdującym się w takiej sytuacji obywatelom państw trzecich traktowanie nie mniej korzystne niż przewidziano w art. 8, 10, 13 i 15. **skreślony**

Uzasadnienie

Dyrektywa powinna mieć zastosowanie nawet wtedy, gdy obywatel państwa trzeciego nie wkracza do strefy tranzytowej, ponieważ należy zapobiegać ryzyku wydalenia.

Poprawka 15
Artykuł 2 ustęp 3 litera b a) (nowa)

b a) rozpoczęli procedurę legalizacji pobytu,

Uzasadnienie

Osoby te powinny być wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy ze względu na ich szczególny status.

Poprawka 16
Artykuł 2 ustęp 3 litera b b) (nowa)

b b) są niepełnoletni,

Uzasadnienie

Osoby te powinny być wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy ze względu na ich szczególny status.

Poprawka 17
Artykuł 2 ustęp 3 litera b c) (nowa)

***b c) chociaż nie osiągnęli pełnoletności,
muszą przedłużyć swój pobyt na terytorium
państwa członkowskiego w celu nauki,***

Uzasadnienie

Osoby te powinny być wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy ze względu na ich szczególny status.

Poprawka 18
Artykuł 3 litera c)

c) „powrót” oznacza proces ***dobrowolnego
bądź przymusowego*** wracania do państwa
pochodzenia, ***tranzytu lub innego państwa
trzeciego;***

c) „powrót” oznacza ***wyłącznie*** proces
wracania do państwa pochodzenia;

Uzasadnienie

Właściwe znaczenie terminu „powrót” potwierdzone przez wiarygodne źródła z odpowiedniej dziedziny, to wyłącznie powrót do kraju pochodzenia. Każde zachwianie tego pojęcia stoi w sprzeczności z właściwą definicją powrotu.

Poprawka 19
Artykuł 3 litera f a) (nowa)

***f a) „poważne ryzyko ucieczki” oznacza
istnienie poważnych powodów, określanych
indywidualnie, w sposób obiektywny i***

*podlegający kontroli sądowej,
pozwalających sądzić, że jest bardzo
prawdopodobne, że adresat decyzji o
powrocie mógłby podjąć ucieczkę;*

Uzasadnienie

Nie można uważać, że ryzyko ucieczki istnieje tylko dlatego, że obywatel państwa trzeciego przebywa nielegalnie w jednym z państw członkowskich. Państwo członkowskie powinno wykazać istnienie poważnego ryzyka ucieczki, na poparcie czego muszą istnieć poważne dowody.

Poprawka 20 Artykuł 5

Związki rodzinne i najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka

Przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie należycie uwzględniają rodzaj i trwałość związków rodzinnych obywatela państwa trzeciego, czas trwania jego pobytu w Państwie Członkowskim oraz występowanie powiązań rodzinnych, kulturowych i społecznych z jego państwem pochodzenia. Ponadto uwzględniają one najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka stosownie do podpisanej przy ONZ w 1989 r. Konwencji o Prawach Dziecka.

Powiązania społeczne i rodzinne i najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka

Przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie należycie uwzględniają rodzaj i trwałość związków rodzinnych obywatela państwa trzeciego, **powiązań z państwem przyjmującym, ewentualne kroki podjęte w celu uregulowania sytuacji prawnej dotyczącej pobytu**, czas trwania jego pobytu w państwie członkowskim oraz występowanie powiązań rodzinnych, kulturowych i społecznych z jego państwem pochodzenia. Ponadto uwzględniają one najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka stosownie do podpisanej przy ONZ w 1989 r. Konwencji o Prawach Dziecka. **Osoby niepełnoletnie bez opieki nie podlegają ani deportacji, ani zatrzymaniu. Rodziny z co najmniej jednym niepełnoletnim nie mogą z zasady podlegać zatrzymaniu tymczasowemu. W ich przypadku priorytetem są środki inne niż zatrzymanie tymczasowe.**

Poprawka 21 Artykuł 6 ustęp 1

1. Państwa Członkowskie **wydają** decyzję o powrocie imigranta w odniesieniu do

1. Państwa członkowskie **mogą wydać** decyzję o powrocie imigranta w odniesieniu

każdego obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie na ich terytorium.

do każdego obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie na ich terytorium, z **wyjątkiem małoletnich pozbawionych opieki dorosłych**.

Uzasadnienie

Decyzja o powrocie powinna mieć dla państw członkowskich charakter opcjonalny. Powinna ona przewidywać co najmniej sześciotygodniowy termin wykonania decyzji. Przyznawanie priorytetu powrotom dobrowolnym oznacza także umożliwienie odpowiedniego opracowania całej operacji powrotu. Najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka oznacza zakaz wydalania osób niepełnoletnich bez opieki dorosłych.

Poprawka 22 Artykuł 6 ustęp 2

2. Decyzja o powrocie imigranta gwarantuje odpowiedni termin dobrowolnego wyjazdu wynoszący **maksymalnie cztery tygodnie, poza przypadkami, w których istnieje uzasadnione podejrzenie, że dana osoba mogłaby w tym czasie zbiec**. W przypadku gdy istnieje takie ryzyko, na okres do wspomnianego terminu dobrowolnego wyjazdu mogą zostać nałożone określone zobowiązania, obejmujące np. regularne stawiennictwo w danych urzędach, zdeponowanie gwarancji finansowej, dostarczenie dokumentów bądź zobowiązanie do przebywania w określonym miejscu.

2. Decyzja o powrocie imigranta gwarantuje odpowiedni termin dobrowolnego wyjazdu wynoszący **minimalnie sześć tygodni**. W przypadku gdy istnieje **poważne ryzyko ucieczki**, na okres do wspomnianego terminu dobrowolnego wyjazdu mogą zostać nałożone określone zobowiązania, obejmujące np. regularne stawiennictwo w danych urzędach, zdeponowanie gwarancji finansowej, dostarczenie dokumentów bądź zobowiązanie do przebywania w określonym miejscu.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 21.

Poprawka 23 Artykuł 6 ustęp 3

3. Decyzja o powrocie imigranta jest wydawana w formie **osobnego aktu prawnego lub decyzji bądź łącznie z nakazem deportacji**.

3. Decyzja o powrocie imigranta jest wydawana w formie **decyzji lub aktu prawnego odrębnego od nakazu deportacji. Nakaz deportacji, w formie osobnego aktu prawnego, może zostać wydany łącznie z decyzją o powrocie, lecz nie jest skuteczny**,

jeżeli warunki, o których mowa w art. 7 ust. 1, zostały spełnione. Uchylenie decyzji o powrocie oznacza automatyczne uchylenie nakazu deportacji.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 21.

Poprawka 24 Artykuł 6 ustęp 4

4. W przypadkach, w których na *Państwach Członkowskich* spoczywają zobowiązania wynikające z praw podstawowych, zwłaszcza zaś z Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, *takich* jak np. zasada non-refoulement, prawo do nauki oraz prawo do połączenia rodziny, nie wydaje się decyzji o powrocie. Jeśli w takich przypadkach decyzja o powrocie imigranta została już wydana, jest ona wycofywana.

4. W przypadkach, w których na *państwach członkowskich* spoczywają zobowiązania wynikające z praw podstawowych, zwłaszcza zaś z Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, ***Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców, Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz Konwencji ONZ o prawach dziecka z 1989 r.***, takich jak np. zasada non-refoulement, prawo do nauki, ***prawo do leczenia w przypadku poważnej choroby*** oraz prawo do połączenia rodziny, nie wydaje się decyzji o powrocie. Jeśli w takich przypadkach decyzja o powrocie imigranta została już wydana, jest ona wycofywana.

Uzasadnienie

W celu zapewnienia uwzględnienia wszystkich niezbędnych odniesień.

Poprawka 25 Artykuł 6 ustęp 5

5. Państwa *Członkowskie* mogą w dowolnym momencie postanowić o przyznaniu obywatelowi państwa trzeciego przebywającemu nielegalnie na ich terytorium swojego własnego dokumentu pobytowego lub innego dokumentu upoważniającego do pobytu z przyczyn rodzinnych, humanitarnych lub innych. W takim przypadku nie wydaje się decyzji o

5. Państwa *członkowskie* mogą w dowolnym momencie postanowić o przyznaniu obywatelowi państwa trzeciego przebywającemu nielegalnie na ich terytorium swojego własnego dokumentu pobytowego lub innego dokumentu upoważniającego do pobytu z przyczyn rodzinnych, humanitarnych lub innych, ***uwzględniając w swojej polityce***

powrocie imigranta, natomiast jeśli taka decyzja została już wydana, jest ona wycofywana.

imigracyjnej wysoki poziom ochrony zdrowia obywateli państw trzecich. W takim przypadku nie wydaje się decyzji o powrocie imigranta, natomiast jeśli taka decyzja została już wydana, jest ona wycofywana.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie powinny zapewnić opiekę zdrowotną nielegalnym imigrantom, rozszerzając swoją politykę imigracyjną poprzez dodanie odpowiednich zasobów finansowych przeznaczonych na ten cel. Nielegalni imigranci zazwyczaj w brudzie i nędzy wkraczają do państw członkowskich i w podobnych warunkach mieszkają, co ma poważne skutki dla ich zdrowia.

Poprawka 26 Artykuł 6 ustęp 6

6. W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego przebywający nielegalnie na terytorium danego Państwa Członkowskiego posiada ważny dokument pobytowy wydany przez inne Państwo Członkowskie, dane Państwo Członkowskie nie wydaje decyzji o powrocie, jeśli taka osoba dobrowolnie wraca na terytorium Państwa Członkowskiego, które wydało dokument pobytowy.

6. W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego przebywający nielegalnie na terytorium danego Państwa Członkowskiego posiada ważny dokument pobytowy wydany przez inne Państwo Członkowskie, dane Państwo Członkowskie nie wydaje decyzji o powrocie, jeśli taka osoba dobrowolnie wraca na terytorium Państwa Członkowskiego, które wydało dokument pobytowy. ***Przepis ten ma zastosowanie do czasu wprowadzenia wszystkich procedur wzajemnego uznawania pozwoleń na pobyt na szczeblu europejskim.***

Uzasadnienie

Przed przyjęciem europejskiej polityki w sprawie powrotów Unia potrzebuje wprowadzenia ram prawnych regulujących legalne kanały wjazdu na terytorium europejskie.

Poprawka 27 Artykuł 6 ustęp 8

8. W przypadku gdy procedura przyznawania dokumentu pobytowego lub innego dokumentu upoważniającego do pobytu dla obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie na terytorium Państwa Członkowskiego jest w toku,

8. W przypadku gdy procedura przyznawania dokumentu pobytowego lub innego dokumentu upoważniającego do pobytu dla obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie na terytorium państwa członkowskiego jest w toku,

odnośne Państwo Członkowskie *może nie wydawać* decyzji o powrocie do czasu zakończenia tej procedury.

odnośne państwo członkowskie *nie wydaje* decyzji o powrocie do czasu zakończenia tej procedury.

Poprawka 28
Artykuł 6 ustęp 8 a (nowy)

8 a. Państwa członkowskie zachęca się, aby z chwilą powiadomienia o decyzji w sprawie powrotu dostarczały informacji i proponowały środki towarzyszące mające na celu lepszą ponowną integrację obywatela państwa trzeciego w jego państwie pochodzenia i jego wkład w rozwój tego kraju.

Poprawka 29
Artykuł 7 ustęp 1

1. Państwa *członkowskie* wydają nakaz deportacji w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego podlegającego decyzji o powrocie imigranta, ***jeśli istnieje ryzyko ucieczki lub*** jeśli zobowiązanie do powrotu nie zostało dopełnione w terminie dobrowolnego wyjazdu przyznanym zgodnie z art. 6 ust. 2.

1. Państwa *członkowskie* wydają ***indywidualny*** nakaz deportacji w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego podlegającego decyzji o powrocie imigranta, jeśli zobowiązanie do powrotu nie zostało dopełnione w terminie dobrowolnego wyjazdu przyznanym zgodnie z art. 6 ust. 2, ***lub jeśli istnieje poważne ryzyko ucieczki.***

Poprawka 30
Artykuł 7 ustęp 2

2. Nakaz deportacji określa termin, w ramach którego zostanie przeprowadzona deportacja, oraz państwo, do którego powraca imigrant.

2. Nakaz deportacji określa termin, w ramach którego zostanie przeprowadzona deportacja, oraz państwo, do którego powraca imigrant, ***którym powinno być państwo pochodzenia obywatela państwa trzeciego.***

Uzasadnienie

Obywatele państw trzecich powinni powracać do swoich państw pochodzenia, a nie do jakiegokolwiek kraju. Jeżeli obywatele państwa trzeciego odsyła się z powrotem do kraju sąsiadującego, blisko zewnętrznych granic Unii Europejskiej, istnieje większe

prawdopodobieństwo, że osoby te znów wjadą nielegalnie, co spowoduje, że środki wspólnotowe będą nieskuteczne.

Poprawka 31
Artykuł 7 ustęp 3

3. Nakaz deportacji jest wydawany w formie osobnego aktu prawnego lub decyzji, bądź łącznie z decyzją o powrocie imigranta.

3. Nakaz deportacji jest wydawany w formie **decyzji lub aktu prawnego odrębnego od decyzji o powrocie. Nakaz deportacji, w formie osobnego aktu prawnego, może zostać wydany łącznie z decyzją o powrocie, lecz nie jest skuteczny, jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1, zostały spełnione.**

Poprawka 32
Artykuł 8, tytuł i ustęp 1

Odroczenie wykonania

1. Państwa *Członkowskie* mogą odroczyć wykonanie decyzji o powrocie imigranta na czas, jaki uznają za stosowny, uwzględniając znaczące dla poszczególnych przypadków okoliczności.

Odroczenie wykonania **lub wycofanie**

1. Państwa *członkowskie* mogą odroczyć wykonanie decyzji o powrocie imigranta na czas, jaki uznają za stosowny, uwzględniając znaczące dla poszczególnych przypadków okoliczności. **Mogą też wycofać decyzję o powrocie. W przypadku odroczenia lub wycofania, państwo członkowskie upewnia się, czy obywatel państwa trzeciego ma warunki do godnego pobytu.**

Uzasadnienie

Powrót obywatela państwa trzeciego nie może odbyć się wtedy, gdy stanowi dla niego zagrożenie lub jeżeli powrót byłby niemożliwy. Nie wolno wydalać nieletnich bez opieki.

Poprawka 33
Artykuł 8 ustęp 2, część wprowadzająca

2. Państwa *członkowskie* odraczają wykonanie nakazu deportacji w okolicznościach podanych poniżej, dopóki okoliczności te mają miejsce:

2. Państwa *członkowskie* odraczają wykonanie nakazu deportacji **lub go wycofują** w okolicznościach podanych poniżej, dopóki okoliczności te mają miejsce:

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 32.

Poprawka 34
Artykuł 8 ustęp 2 litera -a) (nowa)

- a) zagrożenie fizyczne lub psychiczne dla obywatela państwa trzeciego w przypadku powrotu do państwa pochodzenia;

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 32.

Poprawka 35
Artykuł 8 ustęp 2 litera c)

c) brak pewności, że niepełnoletni bez opiekunów w miejscu wyjazdu lub po przybyciu do państwa powrotu zostanie przekazany członkowi rodziny, równoważnemu przedstawicielowi, np. opiekunowi prawnemu niepełnoletniego, lub kompetentnemu urzędnikowi państwa, do którego powraca niepełnoletni, po sprawdzeniu warunków, w których niepełnoletni znajdzie się po powrocie. *skreślona*

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 32.

Poprawka 36
Artykuł 8 ustęp 2 litera c a) (nowa)

c a) jeżeli istnieją poważne powody, aby sądzić, że deportacja prowadziłaby do wydalenia zbiorowego, w pogwałceniu art. 4 protokołu nr 4 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, który zabrania wydaleń zbiorowych.

Poprawka 37
Artykuł 8 ustęp 3

3. W przypadku odroczenia wykonania decyzji o powrocie lub nakazu deportacji, tak jak to przewidziano w ust. 1 i 2, na danego obywatela państwa trzeciego – w celu uniknięcia ryzyka ucieczki – mogą zostać nałożone określone zobowiązania, takie jak regularne stawiennictwo w danych urzędach, zdeponowanie gwarancji finansowej, **złożenie dokumentów** bądź zobowiązanie do przebywania w określonym miejscu.

3. W przypadku odroczenia wykonania decyzji o powrocie lub nakazu deportacji, tak jak to przewidziano w ust. 1 i 2, na danego obywatela państwa trzeciego – w celu uniknięcia **poważnego** ryzyka ucieczki – mogą zostać nałożone określone zobowiązania, takie jak regularne stawiennictwo w danych urzędach, zdeponowanie gwarancji finansowej bądź zobowiązanie do przebywania w określonym miejscu.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 32.

Poprawka 38
Artykuł 9 ustęp 1

1. **Nakaz deportacji zawiera** zakaz ponownego wjazdu na okres maksymalnie 5 lat.

1. ***W przypadku poważnego zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, państwa członkowskie mogą razem z nakazem deportacji wydać*** zakaz ponownego wjazdu na okres maksymalnie sześciu miesięcy.

Decyzja o powrocie imigranta może zawierać tego rodzaju zakaz ponownego wjazdu.

Uzasadnienie

Decyzja w sprawie powrotu i dodatkowa decyzja o deportacji stanowią wystarczającą sankcję za nielegalny pobyt obywateli państw trzecich. Z wyjątkiem szczególnych przypadków, dodatkowy zakaz ponownego wjazdu wydaje się środkiem nieproporcjonalnym.

Poprawka 39
Artykuł 9 ustęp 2 litera c)

c) dany obywatel państwa trzeciego wjechał do Państwa Członkowskiego w czasie obowiązywania zakazu ponownego wjazdu;

skreślona

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 38.

Poprawka 40
Artykuł 9 ustęp 2 litera d)

d) stanowi on zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa państwa. ***skreślona***

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 38.

Poprawka 41
Artykuł 9 ustęp 2, ostatni akapit

Zakaz ponownego wjazdu może zostać wydany na okres dłuższy niż 5 lat, w przypadku gdy dany obywatel państwa trzeciego stanowi poważne zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa państwa. ***skreślony***

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 38.

Poprawka 42
Artykuł 9 ustęp 2 a (nowy)

2 a. Od decyzji o zakazie ponownego wjazdu przysługuje odwołanie i może ona zostać oceniona a posteriori na wniosek osoby, której decyzja dotyczy.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 38.

Poprawka 43
Artykuł 9 ustęp 3

3. Zakaz ponownego wjazdu *może zostać* cofnięty, w szczególności w przypadku gdy:

a) wobec danego obywatela państwa trzeciego po raz pierwszy wydano decyzję o powrocie lub nakaz deportacji;

b) obywatel państwa trzeciego stawił się w przedstawicielstwie konsularnym Państwa Członkowskiego;

c) obywatel państwa trzeciego zwrócił wszystkie koszty związane z przeprowadzeniem poprzedniej procedury powrotu.

3. Zakaz ponownego wjazdu *zostaje* cofnięty w przypadku gdy *obywatel państwa trzeciego już nie stanowi poważnego zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego danego państwa członkowskiego. Takie cofnięcie decyzji jest skuteczne we wszystkich państwach członkowskich.*

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 38.

Poprawka 44
Artykuł 9 ustęp 4

4. Zakaz ponownego wjazdu *może* *wyjątkowo zostać w poszczególnych uzasadnionych przypadkach czasowo zawieszony.*

skreślony

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 38.

Poprawka 45
Artykuł 9 ustęp 5

5. Ustępy 1 - 4 stosuje się bez uszczerbku dla prawa do ubiegania się o azyl w jednym z Państw Członkowskich.

4. Ustępy 1 - 3 stosuje się bez uszczerbku dla prawa do ubiegania się o azyl w jednym z państw członkowskich.

Poprawka 46
Artykuł 10 ustęp 1 a (nowy)

1 a. Państwa członkowskie dbają o to, aby w trakcie procedury powrotu były obecne organizacje pozarządowe, w szczególności podczas przeprowadzania deportacji.

Poprawka 47
Artykuł 10 ustęp 2

2. Przy przeprowadzaniu deportacji *Państwa Członkowskie* biorą pod uwagę wspólne wytyczne w sprawie przepisów dotyczących bezpieczeństwa w przypadku wspólnych deportacji drogą powietrzną zamieszczone w załączniku do decyzji 2004/573/WE.

2. Przy przeprowadzaniu deportacji *państwa członkowskie* biorą pod uwagę wspólne wytyczne w sprawie przepisów dotyczących bezpieczeństwa w przypadku wspólnych deportacji drogą powietrzną zamieszczone w załączniku do decyzji 2004/573/WE, ***oraz odrzucają deportacje zbiorowe i procedury, które rzekomo są przeznaczone dla deportacji pojedynczych osób, ale są stosowane do grup osób.***

Uzasadnienie

Sformułowanie bardziej zgodne z celami dyrektywy.

Poprawka 48
Artykuł 10 ustęp 2 a (nowy)

2a. Przy podejmowaniu decyzji o powrocie, w celu zapewnienia powracającemu społecznej i gospodarczej reintegracji w państwie pochodzenia oraz monitorowania jej, Komisja przygotowuje plan współpracy ad hoc uzgadniany z państwem trzecim, gwarantujący odpowiednie przestrzeganie podstawowych praw osoby powracającej.

Uzasadnienie

W celu uzupełnienia europejskiej polityki powrotów.

Poprawka 49
Artykuł 11 ustęp 1 akapit drugi

W decyzji i/lub nakazie Państwa Członkowskie podają powody rzeczowe i prawne i informują w formie pisemnej danego obywatela państwa trzeciego o istniejących środkach odwoławczych.

W decyzji i/lub nakazie państwa członkowskie podają powody rzeczowe i prawne i informują **jak najszybciej** w formie pisemnej danego obywatela państwa trzeciego o istniejących środkach odwoławczych.

Uzasadnienie

Dla osoby, której sprawa dotyczy, bardzo ważne jest posiadanie szybkich, wiarygodnych i łatwo dostępnych informacji w celu właściwego wykorzystania pozostałego czasu na ustalenie spraw proceduralnych.

Poprawka 50 Artykuł 11 ustęp 2

2. Państwa Członkowskie dostarczają, jeśli zostaną o to poproszone, pisemne **lub ustne** tłumaczenie **zasadniczych elementów** decyzji o powrocie imigranta *i/lub* nakazu deportacji na język – **jak można w uzasadniony sposób zakładać – zrozumiały dla danego obywatela państwa trzeciego.**

2. Państwa członkowskie dostarczają, jeśli zostaną o to poproszone, pisemne tłumaczenie decyzji o powrocie imigranta *lub* nakazu deportacji na język, **który dana osoba rozumie.**

Uzasadnienie

Warunkiem posiadania skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości jest zrozumienie decyzji administracyjnych.

Poprawka 51 Artykuł 12 ustęp 1

1. **Państwa Członkowskie** gwarantują **danemu obywatel państwa trzeciego** prawo do wniesienia do sądu lub trybunału skutecznego środka zaskarżenia w celu odwołania się bądź spowodowania rewizji decyzji o powrocie *i/lub* nakazu deportacji.

1. **Państwa członkowskie** gwarantują **wszystkim obywatelom państw trzecich** prawo do wniesienia do sądu lub trybunału skutecznego środka zaskarżenia w celu odwołania się bądź spowodowania rewizji decyzji o powrocie *i/lub* nakazu deportacji.

Uzasadnienie

Lepsze sformułowanie.

Poprawka 52

Artykuł 12 ustęp 2

2. Środek zaskarżenia *albo* ma skutek zawieszający *albo daje obywatelowi państwa trzeciego prawo do złożenia wniosku o zawieszenie wykonania decyzji o powrocie imigranta bądź nakazu deportacji, w którym to przypadku decyzja o powrocie imigranta bądź nakaz deportacji nie podlegają wykonaniu, dopóki nie zostaną potwierdzone lub stanowią przedmiot środka zaskarżenia mającego skutek zawieszający.*

2. Środek zaskarżenia ma skutek zawieszający.

Poprawka 53
Artykuł 12 ustęp 3

3. Państwa *Członkowskie* gwarantują danemu obywatelowi państwa trzeciego możliwość uzyskania porady prawnej, zastępstwo prawne oraz, jeśli zachodzi taka konieczność, pomoc językową. Pomoc prawna jest udzielana osobom, które nie posiadają wystarczających środków, *w zakresie, w jakim jest ona konieczna* dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

3. Państwa *członkowskie* gwarantują danemu obywatelowi państwa trzeciego możliwość uzyskania porady prawnej, zastępstwo prawne oraz, jeśli zachodzi taka konieczność, pomoc językową. Pomoc prawna jest udzielana osobom, które nie posiadają wystarczających środków dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Poprawka 54
Artykuł 14 ustęp 1

1. W przypadkach, w których są uzasadnione powody, aby zakładać, że istnieje niebezpieczeństwo ucieczki, a także w przypadkach, w których zastosowanie mniej drastycznych środków przymusu, takich jak np. regularne stawiennictwo w danych urzędach, zdeponowanie gwarancji finansowej, złożenie dokumentów, zobowiązanie do przebywania w wyznaczonym miejscu bądź inne środki mające zapobiec temu ryzyku, nie byłoby wystarczające, *Państwa Członkowskie* stosują wobec obywatela państwa trzeciego, który podlega *bądź będzie podlegał*

1. W przypadkach, w których są uzasadnione powody, aby zakładać, że istnieje *poważne* niebezpieczeństwo ucieczki, a także w przypadkach, w których zastosowanie mniej drastycznych środków przymusu, takich jak np. regularne stawiennictwo w danych urzędach, zdeponowanie gwarancji finansowej, złożenie dokumentów, zobowiązanie do przebywania w wyznaczonym miejscu bądź inne środki mające zapobiec temu ryzyku, nie byłoby wystarczające, *państwa członkowskie* stosują wobec obywatela państwa trzeciego, który podlega nakazowi

nakazowi deportacji **lub decyzji o powrocie**,
środek polegający na zatrzymaniu
tymczasowym.

deportacji, środek polegający na
zatrzymaniu tymczasowym.

Uzasadnienie

Niewysokie ryzyko podjęcia ucieczki nie może uzasadniać zatrzymania tymczasowego w celu deportacji. Należy nalegać, aby środek polegający na zatrzymaniu tymczasowym miał charakter wyjątkowy, wynikał z poważnego ryzyka podjęcia ucieczki, podlegał kontroli sądowej i nie służył do organizacji deportacji.

Poprawka 55 Artykuł 14 ustęp 4 a (nowy)

Zatrzymanie tymczasowe jest uzasadnione tylko wtedy, gdy podejmowane jest na czas niezbędny do organizacji deportacji w przypadku poważnego ryzyka ucieczki. Nie jest uzasadniony, jeżeli, mimo podjęcia wszystkich możliwych działań w celu uzyskania wszystkich niezbędnych przepustek organy państwa powrotu nie odpowiedziały w przewidzianym terminie.

Poprawka 56 Artykuł 14 ustęp 3

4. Tymczasowe zatrzymanie może zostać przedłużone przez organy sądowe na okres maksymalnie **sześciu** miesięcy.

4. Tymczasowe zatrzymanie może zostać przedłużone przez organy sądowe na okres maksymalnie **trzech** miesięcy.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 54.

Poprawka 57 Artykuł 15 ustęp 1

1. Państwa *Członkowskie* gwarantują obywatelom państwa trzeciego, wobec których zastosowano tymczasowe zatrzymanie, humanitarny sposób traktowania i poszanowanie ich godności osobistej, a także praw podstawowych oraz

1. Państwa *członkowskie* gwarantują obywatelom państwa trzeciego, wobec których zastosowano tymczasowe zatrzymanie, humanitarny sposób traktowania i poszanowanie ich godności osobistej, a także praw podstawowych oraz

traktowanie zgodnie z prawem międzynarodowym i krajowym. Obywatele ci, **jeśli o to poproszą**, mają prawo bezzwłocznego skontaktowania się z zastępcami prawnymi, członkami rodziny i odpowiednimi władzami konsularnymi, jak również z odnośnymi organizacjami międzynarodowymi i organizacjami pozarządowymi.

traktowanie zgodnie z prawem międzynarodowym i krajowym. Obywatele ci mają **także** prawo bezzwłocznego skontaktowania się z zastępcami prawnymi, członkami rodziny i odpowiednimi władzami konsularnymi, jak również z odnośnymi organizacjami międzynarodowymi i organizacjami pozarządowymi.

Uzasadnienie

Zatrzymanie bez prawa do kontaktowania się z rodziną lub przedstawicielem prawnym jest uznawane za naruszenie podstawowych praw osoby zatrzymanej.

Poprawka 58 Artykuł 15 ustęp 2

2. Podczas tymczasowego zatrzymania zatrzymany przebywa w specjalnie do tego celu przeznaczonych obiektach. Państwo *Członkowskie*, w przypadku gdy nie może zapewnić obiektów przeznaczonych specjalnie do celów zatrzymania tymczasowego i w związku z tym jest zmuszone do skorzystania z pomieszczeń więziennych, **zapewnia**, że obywatele państwa trzeciego przez cały okres zatrzymania tymczasowego są fizycznie odseparowani od zwykłych więźniów.

2. Podczas tymczasowego zatrzymania zatrzymany przebywa w specjalnie do tego celu przeznaczonych obiektach. Państwo *członkowskie*, w przypadku gdy nie może zapewnić obiektów przeznaczonych specjalnie do celów zatrzymania tymczasowego i w związku z tym jest zmuszone do skorzystania z pomieszczeń więziennych **z powodu braku miejsc w obiektach przeznaczonych do zatrzymania tymczasowego, upewnia się**, że obywatele państwa trzeciego przez cały okres zatrzymania tymczasowego są fizycznie odseparowani od zwykłych więźniów, **nawet w czasie zajęć rekreacyjnych.**

Poprawka 59 Artykuł 15 ustęp 3

3. Szczególną uwagę zwraca się na sytuację osób wymagających opieki. Państwa *Członkowskie* gwarantują, że tymczasowo zatrzymane osoby niepełnoletnie **nie są umieszczane w zwykłych pomieszczeniach więziennych. Niepełnoletni bez opiekunów przebywają w pomieszczeniach innych niż osoby dorosłe, chyba że wymaga tego**

3. Szczególną uwagę zwraca się na sytuację osób wymagających opieki. Państwa *członkowskie* gwarantują, że osoby niepełnoletnie **nie podlegają zatrzymaniu tymczasowemu, ale uczęszczają do szkoły i przebywają w ośrodkach przewidzianych dla osób niepełnoletnich, przy poszanowaniu więzi rodzinnych i**

najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka.

najlepszym zabezpieczeniu interesów dziecka. Osoby niepełnoletnie bez opieki nie podlegają zatrzymaniu.

Uzasadnienie

Tymczasowe zatrzymanie osób niepełnoletnich jest środkiem nieproporcjonalnym.

Poprawka 60
Artykuł 15 ustęp 4

4. Państwa *członkowskie* gwarantują organizacjom międzynarodowym i pozarządowym możliwość wizytowania obiektów zatrzymania tymczasowego w celu dokonania oceny warunków, w jakich przebywają osoby, wobec których zastosowano tymczasowe zatrzymanie.
Przeprowadzenie tego rodzaju wizytacji może wymagać uzyskania zezwolenia.

4. Państwa *członkowskie* gwarantują organizacjom międzynarodowym i pozarządowym możliwość wizytowania obiektów zatrzymania tymczasowego w celu dokonania oceny warunków, w jakich przebywają osoby, wobec których zastosowano tymczasowe zatrzymanie.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 59.

Poprawka 61
Artykuł 16 litera a)

a) uznać decyzję o powrocie imigranta lub nakaz deportacji wydane przez pierwsze *Państwo Członkowskie* i przeprowadzić deportację; w takim przypadku *Państwa Członkowskie* dokonują rekompensaty możliwych dysproporcji finansowych, stosując *mutatis mutandis* decyzję Rady 2004/191/WE;

a) uznać decyzję o powrocie imigranta lub nakaz deportacji wydane przez pierwsze *państwo członkowskie* i przeprowadzić deportację; w takim przypadku *państwa członkowskie* dokonują rekompensaty możliwych dysproporcji finansowych, stosując *mutatis mutandis* decyzję Rady 2004/191/WE; ***w takim wypadku obywatel państwa trzeciego o nieuregulowanym statusie pobytu korzysta z praw przewidzianych w art. 12 niniejszej dyrektywy;***

Uzasadnienie

Obywatele państw trzecich powinni w każdym wypadku dysponować skutecznym prawem do odwołania się do sądu od decyzji o powrocie (lub nakazu deportacji). Podobnie każde inne

państwo członkowskie musi zagwarantować mu dostęp do wymiaru sprawiedliwości w celu odwołania się od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez pierwsze państwo członkowskie.

Poprawka 62
Artykuł 16 litera c)

c) wszcząć procedurę powrotu zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym;

c) wszcząć procedurę powrotu zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym **i z przepisami wspólnotowymi**;

Or. el

Uzasadnienie

Aby drugie państwo członkowskie mogło wykonać procedurę powrotu, należy podjąć odpowiednie działania na podstawie przepisów krajowych danego państwa członkowskiego i na podstawie przepisów wspólnotowych, zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Poprawka 63
Artykuł 17

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w regularnych odstępach czasu sprawozdania na temat stosowania niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich oraz, jeśli uzna to za właściwe, proponuje zmiany.

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w regularnych odstępach czasu sprawozdania na temat stosowania niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich oraz, jeśli uzna to za właściwe, proponuje zmiany.

Państwa członkowskie mają obowiązek dokonywania oceny wpływu swojej polityki w sprawie powrotów imigrantów na państwa pochodzenia obywateli państw trzecich i zapewnienia jej zgodności ze spójną polityką na rzecz rozwoju i współpracy z państwami pochodzenia i tranzytu.

Komisja przedkłada pierwsze sprawozdanie najpóźniej po upływie czterech lat od daty, o której jest mowa w art. 18 ust. 1.

Komisja przedkłada pierwsze sprawozdanie najpóźniej po upływie czterech lat od daty, o której jest mowa w art. 18 ust. 1.

Uzasadnienie

Należy dobrze przygotować powrót obywateli państw trzecich i nie można tych powrotów

traktować osobno od spójnej i skutecznej polityki na rzecz rozwoju. Zasada solidarności wymaga, aby państwa członkowskie prowadziły ocenę podejmowanych działań.

PROCEDURA

Tytuł	Wspólne normy i procedury dotyczące odsyłania obywateli państw trzecich bez uregulowanego prawa pobytu
Odsyłacze	COM(2005)0391 - C6-0266/2005 - 2005/0167(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa	LIBE
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	DEVE 29.9.2005
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Marie-Arlette Carlotti 27.3.2007
Data przyjęcia	5.6.2007
Wynik głosowania końcowego	+: 22 -: 0 0: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Josep Borrell Fontelles, Danutė Budreikaitė, Corina Crețu, Nirj Deva, Alexandra Dobolyi, Fernando Fernández Martín, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Luisa Morgantini, Miguel Portas, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Margrietus van den Berg, Johan Van Hecke, Luis Yañez-Barnuevo García
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jan Jerzy Kułakowski, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Pasqualina Napoletano, Anne Van Lancker, Ralf Walter